

DOM

afsagt den 18. marts 2014 af Vestre Landsrets 3. afdeling (dommerne Lisbeth Parbo, Annette Dellgren og Mai-Britt Bæk Johansen (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2552-13

Anklagemyndigheden

mod

T

født maj 1977

(advokat Henrik Lüth, Aabenraa)

Retten i Sønderborg har den 11. november 2013 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. K01-3900/2013).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er også under hovedforhandlingen i landsretten afspillet to videoafhøringer af

F

og

V2

Tiltalte og vidnet V1 har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at F var klar over, at hun ikke måtte have sko på indenfor. Han blev ikke vred på hende, men irriteret over, at hun ikke fulgt husreglerne. Han sagde til hende, at hun skulle gå ud og tage skoene af, men han skældte hende ikke ud. Han tog fat i hendes arm for at trække hende ud i entreen. Da han snublede og var ved at miste balancen, fik han trukket F med, og hun væltede ind i soveværelset, hvor der er et dørtrin på 7-8 cm's højde. Det kan være der, hun har fået de blå mærker, men han ved det ikke. Så vidt han husker, var F stadig i entreen, da V2 kom. F og V2 sagde ikke noget til hinanden. F sagde heller ikke noget til tiltalte.

Han kan ikke genkende F's forklaring om episoden på videoafhøringen. Han var slet ikke inde i stuen eller på F's værelse sammen med hende. F kan godt lægge lidt ekstra oveni, når hun beskriver konflikter med klassekammerater, og man kan derfor aldrig være 100 % sikker på, at det, hun fortæller, er sandt. Det er ikke hans oplevelse, at V2 generelt opdigter ting. Han tror, at det er V1, der har fået F og V2 til at forklare, som de gør under videoafhøringerne. V1 var ikke tilfreds med 7/7-ordningen. Han tror, at hun søgte om at få børnene boende hos sig i mere end 7 dage hver anden uge, fordi hun ville have børnepenge.

Børnene har tidligere haft blå mærker, som er kommet i forbindelse med leg. Han har aldrig slået børnene. Efter de var væltet i entreen, ville F ikke trøstes af ham, og hun gik ind i stuen.

Baggangen er meget smal. Køkkenet ligger på venstre side i forhold til baggangen, og hans soveværelse ligger ret fremme. Der er fyr og vaskemaskine i baggangen, og der ligger tasker mv.

V1's nabo fortalte på et senere tidspunkt, at han havde set, at F var væltet på cykel enten lørdag den 1. juni 2013 eller dagen efter. Han kan ikke præcis huske, hvornår naboen gav denne oplysning. Det kan godt være, at det var omkring den 27. juni 2013, hvor han blev afhørt af politiet.

V1 har supplerende forklaret, at der ikke var noget påfaldende ved F, da hun kom hjem til vidnet den 1. juni 2013. Derimod var det påfaldende, at tiltalte så hurtigt forlod hendes hjem, for han plejede at trække tiden ud ved afleveringerne.

Da vidnet så det blå mærke, spurgte hun F: "Hvad har du lavet"? Hun spurgte ikke, om hun var blevet slået eller sparket. F virkede lidt tilbageholdende, men hun fortalte, at far havde slået og sparket hende, og hun viste på vidnet, hvordan han havde smækket hende i numsen med flad hånd. F viste ikke, hvordan T havde sparket hende. Efter episoden hang F meget på T, og det virkede, som om hun ville gøre det godt igen.

Vidnet opdagede det blå mærke den 4. juni 2013. Statsforvaltningen havde lukket den 5. juni, men hun kontaktede statsforvaltningen om torsdagen, den 6. juni. Efter at have talt med statsforvaltningen tog hun til læge med F den 7. juni 2013.

Mens de praktiserede 7/7-ordningen, sagde VZ og F nogle gange, at tiltalte ofte var sur, når de var hos ham. VZ har sagt, at tiltalte nu ikke længere er sur. Vidnet og T flyttede fra hinanden i september 2012.

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldspørgsmål

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at det er bevist, at tiltalte har slået F med flad hånd ved bagdelen.

4 voterende udtaler:

Vi tiltræder af de samme grunde, at det tillige er bevist, at tiltalte sparkede F på låret.

2 voterende udtaler:

Vi finder det ikke med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed bevist, at tiltalte har sparket F, og vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte for at have sparket hende.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, og byrettens afgørelse om skyldsspørgsmålet stadfæstes derfor.

Straffastsættelse

Volden, der bl.a. har bestået i et spark, er begået over for tiltaltes 7-årige datter. På den baggrund og efter en samlet vurdering af sagens øvrige oplysninger nedsætter landsretten straffen til fængsel i 30 dage.

Navnlig under hensyn til, at der er tale om et enkeltstående voldsforhold med begrænsede følger, og til tiltaltes personlige forhold, tiltræder landsretten, at straffen er gjort betinget med vilkår om samfundstjeneste, dog nedsættes antallet af de timer, som tiltalte skal udføre samfundstjeneste i, til 40 timer.

Med de anførte ændringer stadfæstes byrettens dom.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom stadfæstes med de ændringer, at straffen nedsættes til fængsel i 30 dage, og at tiltalte skal udføre samfundstjeneste i 40 timer.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Lisbeth Parbo

Annette Dellgren

Mai-Britt Bæk Johansen

(kst.)

Udskriften udstedes uden betaling.

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Vestre Landsret,

Viborg den 21. marts 2014

A. Møller

retssekretær

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 11. november 2013

Rettens nr. K01-3900/2013

Politiets nr. 3300-73241-00347-13

Anklagemyndigheden

mod

T
Født maj 1977

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 17. oktober 2013.

T er tiltalt for overtrædelse af,

straffelovens § 244 – vold,

ved på et ikke nærmere angivet tidspunkt i perioden fra den 27. maj 2013 til den 1. juni 2013 på adressen i at have sparket sin 7-årige datter F på låret og slået hende på kroppen med flad hånd.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel.

Tiltalte har nægtet sig skyldig.

Sagens oplysninger

Tiltalte har forklaret, at han fra 2004 til 2013 var gift med V. De har sammen 3 børn, F på 7 år, V på 9 år og X på 4 år. Efter samlivsophævelsen havde han en 7/7-samværsordning, men dette er senere blevet ændret, således at han i dag kun har en 5/9-ordning. Den tidligere ægtefælle, V, fik det lavet om for et par måneder siden. Tiltalte var ikke enig i dette. Han syntes, at 7/7-ordningen fungerede fint. Han har ikke noget nemt forhold til V. Det er svært at have et godt forhold, når man er anklaget for noget, som ikke passer. De kommunikerer kun skriftligt og får det på denne måde til at fungere med hensyn til børnene. Forholdet mellem dem var vanskeligt de sidste par år. De talte ikke sammen, og der

var fysiske kontroverser. De toppedes lidt indbyrdes, men det gik begge veje. Han kan ikke på nogen måde genkende, at han skulle have øvet vold mod F som beskrevet i anklageskriftet. Han havde børnene til samvær i den i anklageskriftet nævnte periode. F kan godt opdigte forskellige ting, men der har ikke været noget, siden tiltalte flyttede til sin nuværende bolig. På skolen kan hun godt udvise stædighed. Tiltalte tror, at hun er en lille forvirret pige. Når hun er til samvær i dag, hænger hun meget på tiltalte og prøver at holde sine søskende væk. Han synes ikke, at hun ellers lyver, men måske kommer hun med nogle små løgne. Tiltalte mener, at hendes forklaring under videoafhøringen om, at han havde været voldelig mod hende, er noget som er plantet af børnenes mor. Hun vil gerne have børnene noget mere, så hun kan få ekstra børnepenge. Tiltaltes temperament er aldrig løbet af med ham i forhold til pigerne, men nok i forhold til V1. Det kan godt ske, at F kravler lidt højt op i et træ, men ellers er hun en stille og rolig pige. Det er rigtigt, som han har forklaret til politiet, jf. sagens bilag 1.12, side 2, at han kom ind fra baggangen og så F i køkkenet. Hun havde sko på, selvom hun vidste, at man ikke gik med sko indenfor. Tiltalte ville trække F ud i baggangen, men trådte i en rulleskøjte, og var ved at miste balancen. Han fik revet F med, idet han var ved at miste balancen. Hun røg ind i soveværelset og faldt muligvis over dørrinnet. Der ligger tasker og sko i baggangen, som normalt bruges som hovedindgang. Idet tiltalte var ved at miste balancen, rakte han armene ud, og det betød, at F røg ind ad den anden dør. Der er et højt dørrin ind til soveværelset. Han så ikke, om hun snublede over det. Han er ikke klar over, hvornår V2 kom. Han mener først, at det skete, da han havde fået rejst F op igen. F begyndte at græde. Tiltalte ville trøste hende, men hun ville ikke trøstes. På det tidspunkt stod V2 ved yderdøren. Tiltalte gik derefter ud til X1., som var i haven. Tiltalte har ikke sparket F. Han havde stadig sine sko på, da han kom ind og så, at F havde sko på inde i køkkenet. Tiltalte har ikke haft fat i F's lås. Efterfølgende har en tidligere nabo fortalt, at han så, at F væltede på sin cykel ude på vejen. Det skulle være sket, efter at samværet var afsluttet den 1. juni 2013, og F og de andre børn var kommet tilbage til deres mor. Naboen har også fortalt, at der ikke var noget at mærke på F da de var til dyrskue et par dage efter episoden. Tiltalte har fået samværet med børnene genoptaget efter en pause på to måneder. Sagen var påtaleopgivet, men Statsadvokaten gav besked om, at sagen skulle genoptages. Børnene er ikke trykkede, men glade for at komme til samvær hos ham.

V1 har forklaret, at hun og tiltalte blev gift i 2004. I de yngre år var der en del voldelige episoder mellem dem, men da de fik hus, begyndte det at gå bedre. Tiltalte havde nogle gange et voldsomt temperament, og dette kom navnlig til udtryk, når der var ting, der drillede ham. Han har slået vidnet. To år før skilsmissen fik tiltalte et nyt arbejde, som han ikke var glad for. Dette gav sig udslag i en hidsig adfærd, så vidnet skulle passe på. Vidnet blev slået af tiltalte, og hun har ikke slået igen inden for de sidste 10-12 år. I den sidste del af ægteskabet var de i parterapi.

Tiltalte bad om det på grund af sit temperament. Der var en episode mellem dem den 25. december 2012, hvor vidnet fik en lussing og blev skubbet over i en sofa. Derefter klemte tiltalte hende på hovedet, hvorefter han gav hende et kys på panden. Vidnet råbte til børnene, at de skulle skynde sig at løbe over til naboen, fordi deres far ville slå dem ihjel. Vidnet tror ikke, at børnene har set andre voldelige episoder mellem dem. Skilsmissen forløb skidt, idet tiltalte ikke ville skilles. Vidnet havde utallige gange bedt om skilsmisse. Tiltalte havde været i behandling for sit temperament før episoden den 25. december 2012. Bagefter tilkendegav han, at han ikke ville tilbage i behandling, med mindre vidnet kom tilbage. Efter skilsmissen havde de i begyndelsen en 7/7-samværsordning, og de spiste sammen hver søndag, men dette ophørte pga. voldsomme konfrontationer. Omfanget af børnenes samvær blev ændret i september eller oktober 2013 efter episoden med F. Børnene er glade for tiltalte, når de er til samvær hos ham. Efter episoden med F har F gerne villet tilgives. Hun sætter sig op til tiltalte. I juni måned havde vidnet opdaget, at F havde et blå mærke på låret. Det så hun, da F efter et bad kom ud i undertøj. Vidnet spurgte, hvad hun havde lavet, og F svarede, at hun ikke måtte gå med sko på hos far, og at far havde smækket hende i numsen og sparket hende. F havde ikke talt om det før. Vidnet havde lagt mærke til, at F dagen efter, at hun var kommet hjem fra samvær hos tiltalte, havde dækket sig med håndklædet. F havde desuden haft mareridt. Det er ikke vidnets indtryk, at F har kunnet finde på at lyve om det. Vidnet tog 2 fotografier af F lige efter, at hun havde opdaget mærket på F's lår, jf. sagens bilag 1.5. Vidnet følte, at hun måtte handle på det. Tiltalte havde tidligere smækket børnene i numsen, når de ikke opførte sig ordentligt. Vidnet vidste godt, at tiltalte kunne "klikke af" i en presset situation, og at tiltalte havde en presset hverdag. F kom hjem fra samvær den 1. juni 2013, som var en lørdag. Om søndagen havde F allerede været i bad, før vidnet stod op. Det undrede vidnet, idet F ikke plejede at stå så tidligt op og gå i bad. Da tiltalte afleverede børnene 1. juni 2013 efter samvær, sagde tiltalte, at han havde hovedpine og ville hjem. Ellers plejede tiltalte at trække tiden ud, når han afleverede børnene efter samvær. Det var først den 4. juni 2013, at vidnet opdagede det blå mærke. Vidnet har ikke noget kendskab til, at F skulle være faldet. Det blå mærke på F's lår var blevet sort, fordi der var gået nogen tid, før vidnet så det. Da vidnet havde set mærket og hørt fra F, at det skyldtes, at tiltalte havde sparket hende, gik vidnet ud på badeværelset for at spørge VZ. VZ fortalte, at hun havde været udenfor, og at F grædende var kommet ud af værelset. VZ havde spurgt om årsagen, og F havde svaret, at tiltalte havde slået og sparket hende. Da vidnet havde spurgt F, hvordan det blå mærke var kommet, havde F svaret hende, at far havde slået og sparket hende. Forklaringen, jf. sagens bilag 2, side 3 er rigtig gengivet. Der har tidligere været voldsomme episoder over for vidnet, men ikke over for børnene. F kan lide at cykle og klatre i træer, men ikke mere end andre børn.

Der er under sagens hovedforhandling afspillet videooptagelser med

afhøringer af børnene, F og VZ.

F blev lægeundersøgt den 7. juni 2013 kl. 11.45. I en politiattest udfærdiget på grundlag af denne undersøgelse hedder det om det objektive fund:

"Der er 2 blå mærker på venstre lårs yderside tæt ved hinanden, ca. 1 x 5-6 cm. måler de hver, kan stemme overens med mærker efter 2 fingre. Kan være 8-9 dag gamle".

Der er svaret bekræftende på, at det forefundne kan antages at være fremkommet ved, at F 8-9 dage forinden er blevet sparket eller slået.

Der er under sagen foretaget en personundersøgelse, jf. retsplejelovens § 808. I Kriminalforsorgens erklæring af 25. juli 2013 hedder det som konklusion:

"Såfremt retten finder, at den verserende sag kan afgøres med en betinget dom, anses T for egnet til at modtage en sådan afgørelse. Man skal anbefale, at der alene fastsættes vilkår om prøvetid.

Finder retten, at den verserende sag bør afgøres med en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, skønnes T ligeledes egnet til at modtage en sådan afgørelse, hvortil der anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen under afvikling af samfundstjeneste".

Retten's begrundelse og afgørelse

F har under videoafhøringen gjort et troværdigt indtryk. F's forklaring om, at tiltalte har slået hende med flad hånd ved bagdelen og sparket hende på låret, bestyrkes af de vidneforklaringer, der er afgivet af søsteren, VZ, og moren, VI, samt af de lægelige oplysninger og de 2 fotos af F's lår, som moren optog den 4. juni 2013.

Det findes på dette grundlag bevist, at tiltalte er skyldig efter anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Der har været tale om en enkeltstående voldsepisode med relativt begrænsede følger. Volden er begået indenfor familien, idet tiltalte, som antageligt har været noget uligevægtig pga. af en skilsmisse, som han ikke havde ønsket, forløb sig, da F ikke rettede sig efter husordenen.

På denne baggrund findes straffen at kunne gøres betinget med vilkår om samfundstjeneste, som nedenfor nærmere bestemt, jf. straffelovens § 62, jf.

§ 56, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte, **T**, skal straffes med fængsel i 40 dage.

Fuldbyrdelsen af straffen udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år fra endelig dom på betingelse af:

- 1) At tiltalte ikke i prøvetiden begår nyt strafbart forhold
- 2) At tiltalte inden for en længstetid på 6 måneder udfører samfundstjeneste i 60 timer, og
- 3) At tiltalte, i den tid hvor samfundstjenesten udføres, er under tilsyn af Kriminalforsorgen.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.

Poul Henrik Pedersen
dommer

/lgk

Udskriftens rigtighed bekræftes.
RETTEN I SØNDERBORG, den 15. november 2013

Lene Gaarde Kaad
retsassistent

